

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2012. gada 22. novembrī*

Apelācija — Prasība atcelt tiesību aktu par Komisijas lēmumu attiecībā uz naudas soda noteikšanu sakarā ar aizzīmogojuma pārplēšanu — Pierādīšanas pienākums — Pierādījumu sagrozišana — Pienākums norādīt pamatojumu — Naudas soda apmērs — Neierobežota kompetence — Samērīguma princips

Lieta C-89/11 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2011. gada 25. februārī iesniedza

E.ON Energie AG, Minhene (Vācija), ko pārstāv *A. Röhling*, *F. Dietrich* un *R. Pfromm*, *Rechtsanwälte*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *A. Bouquet*, *V. Bottka* un *R. Sauer*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), Dž. Arestis [*G. Arestis*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 19. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2012. gada 21. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *E.ON Energie AG* (turpmāk tekstā – “*E.ON Energie*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 15. decembra spriedumu lietā T-141/08 *E.On Energie/Komisija* (Krājums, II-5761. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Vispārējā tiesa ir noraidījusi *E.ON Energie* prasību atcelt Komisijas 2008. gada 30. janvāra Lēmumu C (2008) 377, galīgā redakcija, par naudas soda atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 1. punkta e) apakšpunktam noteikšanu sakarā ar aizzīmogojuma pārplēšanu (lieta COMP/B-1/39.326 - *E.ON Energie AG*), kura kopsavilkums ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 240, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 20. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēts, ka “amatpersonas un citas pavadošās personas, kuras Komisija pilnvarojusi veikt pārbaudi, ir tiesīgas aizzīmogot jebkuras uzņēmuma telpas un grāmatvedības dokumentus vai citus dokumentus uz laika posmu un apjomā, kāds vajadzīgs izmeklēšanai”.
- 3 Atbilstoši šīs regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktam “Komisija ar lēmumu var uzlikt uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām soda naudas [naudas sodu], kas nepārsniedz 1 % no kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā, ja tieši vai nolaidības [neuzmanības] dēļ [...] aizzīmogojumi, ko saskaņā ar 20. panta 2. punkta d) apakšpunktu izdarījušas amatpersonas vai citas pavadošās personas, kuras pilnvarojusi Komisija, ir pārplēsti”.
- 4 Saskaņā ar minētās regulas 23. panta 2. punktu Komisija ar lēmumu var uzlikt uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām naudas sodu, ja tie tostarp tieši vai neuzmanības dēļ pārkāpj Līguma 81. vai 82. pantu, un attiecībā uz katru uzņēmumu un uzņēmumu apvienību, kas piedalās pārkāpumā, naudas sods nepārsniedz 10 % no to kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā.

Tiesvedības priekšvēsture

- 5 Ar 2006. gada 24. maija lēmumu Komisija atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 20. pantam ir izdevusi rīkojumu veikt pārbaudi *E.ON AG* un tās kontrolēto uzņēmumu telpās, lai pārbaudītu aizdomu par to dalību pret konkurenci vērstos nolīgumos pamatotību. Pārbaude pie prasītājas – *E.ON Energie* – tika uzsākta 2006. gada 29. maija pēcpusdienā tās komercietpās Minhenē (Vācija). Pēc iepazīšanās ar lēmumu veikt pārbaudi *E.ON Energie* paziņoja, ka pret to neiebilst.
- 6 Pārbaudi veica četri Komisijas pārstāvji un seši *Bundeskartellamt* (Vācijas Konkurences iestāde) pārstāvji. 2006. gada 29. maija pārbaudē atlasītos dokumentus nolūkā tos izskatīt sīkāk minētie pārstāvji deponēja telpā G.505, kuru *E.ON Energie* bija nodevusi Komisijas rīcībā. Tā kā pārbaude nevarēja tikt pabeigta tajā pašā dienā, pārbaudes grupas atbildīgā persona minētās telpas durvis, ko veidoja lakoti skaņu izolējošie paneļi un rāmis no elektriski oksidēta alumīnija, aizslēdza ar atslēgu un uzlika uz tām oficiālu 90 x 60 mm izmēra zīmogu (turpmāk tekstā – “strīdus zīmogs”). Tas tika uzlikts, aptuveni divas trešdaļas no tā virsmas piestiprinot durvju panelim un pārējo daļu piestiprinot durvju rāmim. Tika sastādīts aizzīmogojuma protokols, ko parakstīja Komisijas, *Bundeskartellamt* un *E.ON Energie* pārstāvji. Pēc tam inspektori atstāja *E.ON Energie* telpas, paņemot līdzi telpas G.505 atslēgas, kuras tiem bija tikušas izsniegtas. Atbildot uz informācijas pieprasījumu, *E.ON Energie* norādīja, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 19. apsvēruma, ka bez Komisijai izsniegtajām atslēgām apgrozībā bija arī 20 atslēgas “ar vispārēju pieeju”, kas deva iespēju piekļūt telpai G.505.

- 7 Strīdus zīmogs bija uzlīmes veida zīmogs zilā krāsā ar dzeltenām līnijām augšējā un apakšējā malā, kā arī dzeltenām Eiropas karoga zvaigznēm. Apakšējā dzeltenajā zonā bija iekļauta norāde, ka aizzīmogojuma pārplēšanas gadījumā Komisija var uzlikt naudas sodu. Strīdus zīmoga izgatavošanai izmantoto drošības plēvi (turpmāk tekstā – “drošības plēve”) 2002. gada decembrī bija izgatavojusi sabiedrība *3M Europe SA* (turpmāk tekstā – “3M”).
- 8 Ja zīmogs, kā tas ir strīdus zīmoga gadījumā, ir izgatavots no plastmasas, tā pārplēšanas gadījumā baltā līme, ar kuras palīdzību zīmogs tiek piestiprināts virsmai, paliek uz šīs virsmas, veidojot pa visu uzlīmi sadalītu, aptuveni 12 Dido [*Didot*] punktu, t.i., aptuveni 5 mm, lielu uzrakstu “VOID” formu. Noņemtais zīmogs šajās zonās paliek caurspīdīgs, no kā izriet, ka uzraksti “VOID” ir labi redzami arī uz zīmoga.
- 9 Atgriežoties 2006. gada 30. maijā no rīta aptuveni plkst. 8.45, pārbaudes grupa konstatēja, ka strīdus zīmoga, kas joprojām bija piestiprināts telpas G.505 durvīm, stāvoklis bija mainījies.
- 10 Aptuveni plkst. 9.15 pārbaudes grupas atbildīgā persona atvēra telpas G.505 durvis. Atverot durvis, strīdus zīmoga daļa, kas bija piestiprināta durvju panelim, tika noņemta, kamēr otrā daļa palika piestiprināta to rāmim.
- 11 Tika sastādīts aizzīmogojuma pārplēšanas protokols, kurā tostarp ir norādīts:
- “[..]
- [Strīdus] zīmogs kopumā bija pārvietots aptuveni par 2 mm vertikāli un horizontāli, kā rezultātā zem [strīdus] zīmoga un pa labi no tā bija redzamas līmes pēdas;
 - uzraksts “VOID” bija skaidri redzams visā [strīdus] zīmoga virsmā, kas tomēr joprojām bija šķērsām izvietots uz durvīm un durvju rāmja un nebija pārrauts;
 - pēc Komisijas [ieredņa] (K.) veiktās durvju atvēršanas, kuras laikā [strīdus] zīmogs ir palicis neskarts, t.i., nav ticis pārplēsts, [strīdus] zīmoga aizmugurē (uz līmējošās virsmas) bija redzamas uzraksta “VOID” baltās pēdas;
 - kad zīmogs ir noņemts, uz izmantotās virsmas parasti paliek baltais uzraksts “VOID”, kā tas lielā mērā ir šajā gadījumā, jo uzraksts faktiski atrodas uz durvju virsmas;
 - tomēr vairākas baltas pēdas ir redzamas arī uz [strīdus] zīmoga līmējošās virsmas; nevis caurspīdīgajās zonās, kas atbilst uzrakstiem “VOID” [strīdus] zīmoga aizmugurē, bet blakus šīm zonām.”
- 12 Aizzīmogojuma pārplēšanas protokolu parakstīja Komisijas pārstāvis un *Bundeskartellamt* pārstāvis. *E.ON Energie* atteicās to parakstīt.
- 13 2006. gada 30. maija pēcpusdienā ar mobilo telefonu tika veiktas strīdus zīmoga digitālās fotogrāfijas.
- 14 2006. gada 31. maijā *E.ON Energie* uzrakstīja “2006. gada 30. maija aizzīmogošanas protokola [..] papildu paziņojumu”, kas bija izteikts šādā redakcijā:
- “1. Pēc durvju atvēršanas attiecībā uz telpā ievietotajiem dokumentiem netika konstatētas nekādas izmaiņas.
 2. Kad 30. maija vakarā [strīdus] zīmogs tika noņemts, lai to aizstātu, uzraksts “VOID” uz rāmja nekādā ziņā nebija dzēsts.”

3. *K.* piedalījās aizzīmogošanā [ar strīdus zīmogu] iepriekšējā vakarā, un viņam bija radies iespaids, ka [ši procedūra] ir bijusi uzkrītoši gara.”
- 15 2006. gada 9. augustā Komisija atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 18. pantam nosūtīja *E.ON Energie* informācijas pieprasījumu. Pēdējā uz to atbildēja ar 2006. gada 23. augusta vēstuli. Citi informācijas pieprasījumi tika nosūtīti attiecīgi 2006. gada 29. augustā *3M*, 2006. gada 31. augustā telpu uzkopšanas sabiedrībai, kura attiecīgo faktu rašanās laikā veica darbību *E.ON Energie* telpās (turpmāk tekstā – “telpu uzkopšanas sabiedrība”), un 2006. gada 1. septembrī – *E.ON Energie* drošības dienestam.
- 16 Desmit pārbaudes grupas locekļi aizpildīja anketu par viņu novērojumiem attiecībā uz strīdus zīmoga uzlikšanu un tā stāvokli 2006. gada 30. maijā.
- 17 2006. gada 2. oktobrī Komisija *E.ON Energie* nosūtīja paziņojumu par iebildumiem. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tā it īpaši secināja, ka strīdus aizzīmogojums esot ticis pārplēsts un ka, ņemot vērā organizatoriskās pilnvaras, kas *E.ON Energie* ir attiecīgajā ēkā, šai pēdējai esot jāuzliek atbildība par šo aizzīmogojuma pārplēšanu.
- 18 2006. gada 13. novembrī *E.ON Energie* iesniedza savus apsvērumus par paziņojumu par iebildumiem.
- 19 2006. gada 6. decembrī pēc *E.ON Energie* lūguma uzklaušanās amatpersona veica uzklaušanos, kurā piedalījās arī *3M*.
- 20 2006. gada 21. decembrī pēc Komisija lūguma *3M* rakstveidā apstiprināja noteiktus uzklaušanās izdarītos paziņojumus.
- 21 Administratīvā procesa gaitā *E.ON Energie* Komisijai nodeva trīs Dabas zinātņu un medicīnas institūta (turpmāk tekstā – “institūts”) veiktās ekspertīzes.
- 22 2007. gada 21. martā institūts veica pirmo ekspertīzi, kurā tika analizēta strīdus zīmoga reakcija uz bīdes spēkiem un novilkšanas spēkiem.
- 23 2007. gada 11. aprīlī Komisija uzdeva *Kr.* – zvērinātam ekspertam limvielu un plastmasas materiālu īpašību jomā – izstrādāt ziņojumu par noteiktiem strīdus zīmoga funkcionalitātes un izmantošanas aspektiem. Viņa pirmais ziņojums tika sniegts 2007. gada 8. maijā.
- 24 2007. gada 15. maijā institūts veica otro ekspertīzi, kurā tika analizēta strīdus zīmoga reakcija uz vilces izraisītu bīdi, spiedes izraisītu bīdi un novilkšanas izraisītu spriegumu pēc tīrīšanas līdzekļa *Synto* (turpmāk tekstā – “*Synto*”), attiecībā uz kuru *E.ON Energie* apgalvo, ka telpu uzkopšanas sabiedrība to esot pielietojuši attiecībā uz durvīm vai esot uzlikusi strīdus zīmogam, iedarbības.
- 25 Ar 2007. gada 6. jūnija lēmumu Komisija, balstoties uz *3M* paziņojumiem un *Kr.* pirmo ziņojumu, *E.ON Energie* informēja par jauniem pēc paziņojuma par iebildumiem atklātiem faktiem un deva tai iespēju šajā ziņā izteikt rakstveida apsvērumus.
- 26 2007. gada 6. jūlijā *E.ON Energie* Komisijai nosūtīja rakstveida apsvērumus un lūdza veikt jaunu uzklaušanos. Šis pēdējais lūgums tika noraidīts.
- 27 2007. gada 1. oktobrī *E.ON Energie* Komisijai nosūtīja institūta trešo ekspertīzi, kas bija datēta ar 2007. gada 27. septembri un kurā bija analizēta strīdus zīmoga reakcija uz novilkšanas spēkiem, pastāvot novecošanas, *Synto* un atmosfēras mitruma iedarbībai.
- 28 Pēc tam Komisija uzdeva *Kr.* komentēt *E.ON Energie* 2007. gada 6. jūlija vēstulē un institūta otrajā un trešajā ekspertīzē norādītos argumentus un piezīmes. *Kr.* savu otro ziņojumu uzrakstīja 2007. gada 20. novembrī.

- 29 Ar 2007. gada 23. novembra vēstuli Komisija paziņoja *E.ON Energie* kopš Komisijas 2007. gada 6. jūnija vēstules atklātos papildu faktus. Vienlaikus tā piešķīra *E.ON Energie* piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, it īpaši *Kr.* otrajam ziņojumam.
- 30 2007. gada 10. decembrī *E.ON Energie* izteica nostāju attiecībā uz 2007. gada 23. novembrī nosūtītajiem dokumentiem.
- 31 2008. gada 15. janvārī Komisija saņēma citu *E.ON Energie* vēstuli, kurai bija pievienotas 20 personu, kuru rīcībā atbilstoši *E.ON Energie* teiktajam bija atslēgas, kas 2006. gada 29. maijā ļāva piekļūt telpai G.505 (turpmāk tekstā – “atslēgu turētāji”), ar zvērestu apstiprinātas deklarācijas. Kā izriet no apstrīdētā lēmuma 42. apsvēruma, savās deklarācijās šīs personas apstiprināja, ka attiecīgajā laikposmā, t.i., no 2006. gada 29. maija plkst. 19.00 līdz 2006. gada 30. maija plkst. 9.30, tās vai nu neatradās ēkā G, vai nebija atvērušas attiecīgās telpas durvis.
- 32 2008. gada 30. janvārī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.
- 33 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvajā daļā ir noteikts:

“1. pants

E.ON Energie [...] ir pārplēsusi aizzīmogojumu [ar strīdus zīmogu], kuru Komisijas darbinieki bija uzlikuši, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 20. panta 2. punkta d) [apakšpunktu], un vismaz aiz neuzmanības ir pārkāpusi šīs regulas 23. panta 1. punkta e) [apakšpunktu].

2. pants

Par 1. pantā norādīto pārkāpumu *E.ON Energie* [...] tiek uzlikts naudas sods EUR 38 000 000 apmērā.

[..]”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 34 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 15. aprīlī, *E.ON Energie* cēla prasību, prasot atcelt apstrīdēto lēmumu un pakārtoti – samazināt uzliktā naudas soda apmēru līdz atbilstošai summai. Lai pamatotu savus prasījumus, tā ir izvirzījusi deviņus pamatus.
- 35 Vispārējā tiesa visus šos deviņus pamatus ir noraidījusi.
- 36 Pārsūdzētā sprieduma 48.–64. punktā Vispārējā tiesa ir izskatījusi pirmo pamatu attiecībā uz pierādīšanas pienākuma neievērošanu. Tā ir atgādinājusi, ka saskaņā ar judikatūru tiesa nevar nospriest, ka Komisija juridiski pietiekami ir pierādījusi pārkāpuma pastāvēšanu, ja šajā jautājumā turpina pastāvēt šaubas, it īpaši saistībā ar prasību atcelt lēmumu, ar kuru uzlikts naudas sods, un tas atbilst nevainīguma prezumpcijas principam, kas noteikts 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 2. punktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā. Tā ir noraidījusi *E.ON Energie* izvirzīto argumentu, kas ir pamatots ar šķietamu analogiju ar judikatūru attiecībā uz saskaņotām darbībām, atbilstoši kurai ir pietiekami, ka uzņēmums izvirza argumentāciju, kas sniedz atšķirīgu izskaidrojumu apstākļiem, ko pierādījusi Komisija, lai secinātu, ka pastāv pārkāpums, atzīmējot, ka šī judikatūra nav piemērojama, jo Komisija ir balstījies uz tiešiem pierādījumiem. Izņemot gadījumus, kad uzņēmums nevar sniegt pierādījumu par pretējo pašas Komisijas rīcības dēļ, uzņēmumam juridiski pietiekami ir jāpierāda, pirmkārt, apstākļa, uz ko tas norāda, esamība un, otrkārt, ka ar šo apstākli tiek apšaubīts pierādījumu, uz ko balstās Komisija, pierādījuma spēks.

- 37 Tādējādi šajā lietā Vispārējā tiesa ir noraidījusi *E.ON Energie* argumentu, ka Komisijai, izslēdzot jebkādas saprātīgas šaubas, esot jāpierāda, ka par 2006. gada 30. maijā konstatētajām izmaiņām aizzīmogojuma stāvokli ir vainojama *E.ON Energie*. Konstatējusi, ka *E.ON Energie* izvirzītais pamats – pretēji Komisijas apgalvotajam – nav hipotētisks, tā tomēr ir atzīmējusi, ka Komisija nav pārkāpusi principus, kas regulē pierādīšanas pienākumu. Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 44. apsvērumā esot tieši norādīts, ka “Komisijai ir jānorāda fakti, kas ir vajadzīgi, lai pierādītu apgalvoto aizzīmogojuma pārplēšanu”. Otrkārt, savu konstatējumu par aizzīmogojuma pārplēšanu apstrīdētā lēmuma 75. un 76. apsvērumā Komisija esot balstījusi uz strīdus zīmoga stāvokli 2006. gada 30. maijā no rīta, kad uz tā, kā tas it īpaši izriet no Komisijas un *Bundeskartellamt* inspektoru paziņojumiem un aizzīmogojuma pārplēšanas protokolā iekļautajiem apsvērumiem, atbilstoši tās viedoklim visā tā virsmā bija redzami uzraksti “VOID”, kā arī līmes paliekas aizmugurē. Visbeidzot, Vispārējā tiesa ir noraidījusi *E.ON Energie* argumentus, kas pamatoti ar alternatīviem izskaidrojumiem attiecībā uz strīdus aizzīmogojuma stāvokli, uzskatot, ka apgalvojums, ka bija beidzies aizzīmogojuma lietošanas termiņš un ka nebija fotogrāfiju, kas attēlotu aizzīmogojuma stāvokli pirms durvju atvēršanas, nepastiprina Komisijas pierādīšanas pienākumu.
- 38 Pārsūdzētā sprieduma 74.–90. punktā Vispārējā tiesa ir noraidījusi otro pamatu attiecībā uz “izmeklēšanas procesa principa” pārkāpumu tādēļ, ka Komisija neesot izskatījusi visus nozīmīgos attiecīgās lietas apstākļus. Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka Komisija nav ļāvusi pastāvēt neprecizitātēm attiecībā uz nakti no 2006. gada 29. maija uz 30. maiju izmantotā [tīrīšanas līdzekļa] *Synto* sastāvu, jo tā it īpaši pašai telpu uzkopšanas sabiedrībai ir likusi piegādāt tieši tādu pašu mazgāšanas līdzekli kā tas, kas ticis izmantots tajā naktī, un ka testu veikšanā ticis izmantots tikai šis produkts. Otrkārt, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka *E.ON Energie* izteiktajai norādei uz iespēju, ka atslēgu turētāji varētu būt piešķīruši pieeju strīdus telpai trešajām personām vai ka kāds šajā telpā varētu būt iekļuvis citā veidā, šajā lietā nav nozīmes, jo, lai gan atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 23. panta 1. punkta e) apakšpunktam Komisijai ir pienākums pārbaudīt tiši vai neuzmanības dēļ izdarītu aizzīmogojuma pārplēšanu, tai tomēr nav jāpierāda, ka aizzīmogotajā telpā kāds faktiski ir iekļuvis. Treškārt, Vispārējā tiesa ir noraidījusi argumentu attiecībā uz inspektoriem adresētās anketas 6. jautājuma iespējami tendenciozo formulējumu, norādot, ka šis jautājums bija vērsti uz to, lai pārbaudes grupas locekļus izjautātu par norādēm, kas liecina par aizzīmogojuma pārplēšanas konstatēšanu, ņemot vērā protokolā iekļautos konstatējumus. Turklāt katrs no inspektoriem esot norādījis apstākļus, kurus viņš bija individuāli atcerējies.
- 39 Pārsūdzētā sprieduma 99.–124. punktā Vispārējā tiesa ir izskatījusi trešo pamatu attiecībā uz, iespējams, kļūdainu pieņēmumu par zīmoga pienācīgu uzlikšanu un ir secinājusi, ka tas nevar tikt apmierināts. Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka pierādījumi, uz kuriem Komisija ir balstījusies, lai konstatētu, ka strīdus zīmogs ticis uzlikts atbilstoši, t.i., aizzīmogošanas protokols un inspektoru, kas ir piedalījušies šajā zīmoga uzlikšanā, atbildes uz inspektoriem paredzētās anketas 3. jautājumu, ļāva konstatēt, ka 2006. gada 29. maijā strīdus zīmogs ticis uzlikts atbilstoši, ka tas tāpat bija piestiprināts telpas G.505 durvīm un to rāmim un ka tas bija neskarts tādā ziņā, ka brīdī, kad pārbaudes grupa atstāja *E.ON Energie* ēku, uz tā nebija redzami uzraksti “VOID”.
- 40 Otrkārt, Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi, vai ar *E.ON Energie* norādītajiem apstākļiem var tikt apšaubīts iepriekš minēto pierādījumu pierādījuma spēks. Tā ir noraidījusi argumentu attiecībā uz to, ka pirms strīdus zīmoga uzlikšanas durvis neesot bijušas īpaši notīrītas, tostarp norādot, ka inspektori bija pārliecinājušies par materiāla tīrību un ka saskaņā ar tehnisko specifikāciju zīmoga uzlikšanas uz netīras virsmas rezultāts ir tāds, ka nepietiekamas zīmoga pieķeršanās dēļ aizzīmogojuma pārplēšanas gadījumā uzraksti “VOID” varētu neparādīties. Turklāt *E.ON Energie* neesot pierādījusi, ka attiecīgo virsmu sedza cita veida piesārņojums nekā parasti birojā esošie putekļi. Attiecībā uz *E.ON Energie* minēto faktu, ka minētā virsma esot bijusi elektriski oksidēts alumīnijs, kas esot strīdus zīmoga tehniskajā specifikācijā neminēts materiāls, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka saskaņā ar zīmoga ražotāja – uzņēmuma *3M* – norādēm uz no alumīnija un lakotā alumīnija izgatavotām durvīm šāds zīmogs funkcionē pareizi, un precizējusi, ka izmantošanas uz nepiemērotas virsmas rezultāts ir zīmoga

nepietiekama pieķeršanās, kā rezultātā zīmoga pārvietošanas gadījumā uzraksti “VOID” varētu neparādīties. Visbeidzot, apgalvojumu, ka strīdus zīmogs no sava drošības slāņa neesot ticis noņemts veidā, kas atbilst ražotāja norādēm, Vispārējā tiesa ir noraidījusi kā nepamatotu.

- 41 Pārsūdzētā sprieduma 134.–156. punktā Vispārējā tiesa ir noraidījusi ceturto pamatu attiecībā uz, iespējams, kļūdainu pieņēmumu par strīdus zīmoga “acīmredzamo stāvokli” nākamajā dienā pēc pārbaudes. Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka materiāli, uz kuriem Komisija ir pamatojusies, lai konstatētu aizzīmogojuma pārplēšanu, t.i., aizzīmogojuma pārplēšanas protokols, atbilstoši kuram zīmogs kopumā ticis nobīdīts par aptuveni 2 mm vertikāli un horizontāli un uzraksti “VOID” bija skaidri redzami uz visas zīmoga virsmas, kā arī inspektoru, kas bija klāt aizzīmogojuma pārplēšanas konstatēšanā, liecības, ir ļāvuši konstatēt, ka naktī no 2006. gada 29. maija uz 30. maiju strīdus zīmogs ticis noņemts un ka tādā šajā laikposmā attiecīgo telpu durvis varēja būt atvērtas.
- 42 Otrkārt, Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi, vai ar *E.ON Energie* norādītajiem apstākļiem var tikt apšaubīts iepriekš minēto pierādījumu pierādījuma spēks. Vispārējā tiesa ir noraidījusi *E.ON Energie* argumentu, ka uzraksti “VOID” esot bijuši redzami tikai ļoti vāji un tikai uz strīdus zīmoga virsmas daļas. Tā tostarp ir norādījusi, ka uzrakstu “VOID” parādīšanās ir pietiekama, lai tiktu konstatēts, ka strīdus zīmogs ir ticis pārvietots, un tā izmainīto stāvokli ir apstiprinājuši astoņi inspektori, kas ir bijuši klāt uz vietas. Saistībā ar salīdzinājumu, ko inspektori ir veikuši starp strīdus zīmoga stāvokli un to zīmogu stāvokli, kuri tika uzlikti citās ēkas daļās, Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka tas ir pamatots, jo šis aizzīmogojuma pārplēšanas gadījums ir pirmais, un ka inspektori ir nodrošinājušies, veicot šādu salīdzināšanu. Tātad no tā nevar tikt secināts, ka saistībā ar zīmoga stāvokli pastāvētu šaubas. Saistībā ar argumentu, ka fotogrāfijas, uz kurām ir pamatojusies Komisija, tika uzņemtas pēc durvju atvēršanas, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka ar to nevar tikt apšaubīts iepriekš norādīto pierādījumu pierādījuma spēks.
- 43 Vispārējā tiesa ir turpinājusi, pārsūdzētā sprieduma 166.–171. punktā izskatot piekto pamatu attiecībā uz, iespējams, kļūdainu pieņēmumu par drošības plēves piemēroto raksturu oficiālai Komisijas zīmogu uzlikšanai, jo drošības plēve esot tikusi izstrādāta, lai pierādītu, ka “nodrošinātā tilpne vai produkts” nav ticis atvērts. Vispārējā tiesa ir nospriedusi, pirmkārt, ka, lai gan strīdus zīmoga tehniskajā specifikācijā tieši nav norādīta tā izmantošana, ko ir veikusi Komisija, no šīs specifikācijas izriet, ka drošības plēvei bojājumu šajā produktā rašanās ceļā ir jānorāda uz manipulācijām gadījumā, ja ir veikts mēģinājums noņemt uzlīmi, kas tieši atbilst šai izmantošanai. Saistībā ar to, ka ražotājs gadījumā, ja “manipulācijām varētu būt ļoti smagas sekas, tādas kā ievērojami finansiālie zaudējumi”, iesaka izmantot papildu drošības līdzekļus, no tehniskās specifikācijas izriet, ka ieteikums atspoguļo viltus negatīvas reakcijas iespēju.
- 44 Otrkārt, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka zīmoga uzlikšanu atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 20. panta 2. punkta d) apakšpunktam ir atzinuši *E.ON Energie* pārstāvji un ka var tikt uzskatīts, ka attiecīgajā gadījumā tā strīdus zīmoga uzlikšanas gaitā būtu nekavējoties izteikusi savas šaubas attiecībā uz drošības plēves piemēroto raksturu. Treškārt, attiecībā uz *E.ON Energie* argumentiem saistībā ar “alternatīvajiem scenārijiem”, kas varētu būt ietekmējuši strīdus zīmoga stāvokli, Vispārējā tiesa ir norādījusi uz tās veikto sestā pamata izskatīšanu.
- 45 Pārsūdzētā sprieduma 199.–234. punktā Vispārējā tiesa ir noraidījusi sesto pamatu par to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā “alternatīvus scenārijus”, kas varētu būt radījuši strīdus zīmoga stāvokli. Norādījusi, ka uzņēmumam, kas izvirza alternatīvu Komisijas konstatēto faktu skaidrojumu, principā ir jāpierāda, pirmkārt, apstākļa, uz ko tas norāda, esamība un, otrkārt, ka ar šo apstākli tiek apšaubīts pierādījumu, uz ko balstās Komisija, pierādījuma spēks, Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka, noraidot ceturto pamatu, jau ir ticis nospriests, ka Komisija pamatoti varēja secināt, ka naktī no 2006. gada 29. maija uz 30. maiju strīdus zīmogs ir ticis pārplēsts. Tādējādi esot jāpārbauda, vai *E.ON Energie* ir izdevies sniegt pierādījumus par pretejo.

- 46 Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka *E.ON Energie* nav pierādījusi “ārējās ietekmes”, kura esot bijusi uzrakstu “VOID” uz strīdus zīmoga rašanās iemesls, esamību. It īpaši tā ir norādījusi, ka minētais uzņēmums nav sniedzis pierādījumus cēloņsakarībai starp maksimālā strīdus zīmoga glabāšanas termiņa iespējamo pārsniegšanu un minēto uzrakstu rašanos, it īpaši ņemot vērā faktu, ka citi izmantotie zīmogi, kas ir bijuši no tās pašas partijas, nav uzrādījuši pozitīvu reakciju. Tāpat tā ir konstatējusi, ka *E.ON Energie* nav pierādījusi, ka mazgāšanas līdzekļa *Synto*, ko telpu uzkopšanas sabiedrības darbiniece ir lietojusi, lai notīrītu aizzīmogatās durvis, izmantošana būtu radījusi strīdus zīmoga viltus pozitīvas reakcijas risku. Vispārējā tiesa ir piebildusi, ka katrā ziņā pienākums informēt telpu uzkopšanas sabiedrību par zīmoga nozīmi un nodrošināt, lai strīdus zīmogu nepārplēstu šīs pēdējās minētās darbiniece, ietilpa *E.ON Energie* atbildības jomā.
- 47 Vispārējā tiesa tāpat ir konstatējusi, ka *E.ON Energie* nav sniegusi pierādījumus, ka gaisa mitruma līmenis attiecīgajā naktī Minhenē, iespējamās vibrācijas un durvju kratīšana, kas eventuāli ir saistīta ar telpas G.506, kura atrodas blakus aizzīmogotajai telpai G.505, izmantošanu, tāpat arī šo faktoru, strīdus zīmoga novecošana un *Synto* iedarbības uz to kombinācija naktī no 2006. gada 29. maija uz 30. maiju būtu radījuši minētā zīmoga stāvokļa izmaiņas. Saistībā ar argumentu, kas ir balstīts uz to, ka telpa G.505 attiecīgajā naktī neesot bijusi atvērta, Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, kā ir norādīts šī sprieduma 38. punktā, ka Komisijai nebija pienākuma pierādīt pretējo.
- 48 Otrkārt, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka *E.ON Energie* sniegtās ekspertīzes nesniedz pierādījumu, ka tās minētie apstākļi būtu varējuši radīt strīdus zīmoga izmaiņas, un ka tām ir vairāki trūkumi, kas izriet tostarp no paraugu, ar kuriem ir tikuši veikti izmēģinājumi, mazā izmēra, izmantotā tīrīšanas līdzekļa daudzuma un *E.ON Energie* atteikuma izmantot oriģinālos zīmogus un ļaut Komisijas pārstāvim piedalīties izmēģinājumos. Treškārt, dažāda vaida *E.ON Energie* izteikto kritiku attiecībā uz *Kr.* pēc Komisijas pieprasījuma sagatavotajiem ziņojumiem Vispārējā tiesa ir noraidījusi kā tādu, kas neattiecas uz lietu, vai kā nepamatotu. Ceturtkārt, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, ņemot vērā, ka *E.ON Energie* nav sniegusi pierādījumus, ar kuriem varētu tikt apstrīdēts pierādījumu, ko ir sniegusi Komisija, pierādījuma spēks, par iespējamo “viltus pozitīvu rezultātu iespēju”, kas izrietot no apstrīdētā lēmuma 7., 74. un 75. apsvēruma, nav jāspriež.
- 49 Pārsūdzētā sprieduma 238.–247. punktā Vispārējā tiesa ir izskatījusi septīto pamatu attiecībā uz nevainīguma prezumpcijas principa pārkāpumu. Atgādinājusi, ka saskaņā ar judikatūru procedūrās, kas saistītas ar konkurences tiesību normu pārkāpumiem, šis princips ir piemērojams, Vispārējā tiesa *E.ON Energie* argumentus attiecībā uz ar 2007. gada 16. oktobra vēstuli ekspertam *Kr.* nosūtītās anketas iespējamo “[atbildes] ierosinošo raksturu” ir noraidījusi.
- 50 Šajā anketā *Kr.* tostarp tika lūgts norādīt iemeslus, kādēļ *E.ON Energie* sniegtie eksperta ziņojumi “nav pretrunā” viņa paša 2007. gada 8. maija ziņojumam, un “apstiprināt”, ka tajā norādīto faktoru kombinācija “nevar būt izraisījusi” viltus pozitīvu rezultātu. Vispārējā tiesa it īpaši ir norādījusi, ka pierādīšanas pienākums šajā ziņā gulstas uz *E.ON Energie* un ka anketas mērķis bija pārbaudīt, vai *Kr.* pirmajā ziņojumā norādītie secinājumi netiek apšaubīti ar *E.ON Energie* ziņojumiem, lai gan viņš jau bija mutiski izteicis dažus komentārus par minētajos ziņojumos iekļautajiem konstatējumiem. Visbeidzot, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka otrajā ziņojumā *Kr.* pirms atbilžu uz “atvērti” uzdotajiem jautājumiem sniegšanas tos ir pārformulējis. Šo visi iemeslu dēļ Vispārējā tiesa septīto pamatu ir noraidījusi.
- 51 Pārsūdzētā sprieduma 254.–263. punktā Vispārējā tiesa ir noraidījusi astoto pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 1/2003 23. panta 1. punkta pārkāpumu, kura pamatā ir tas, ka apstrīdētā lēmuma 101. apsvērumā Komisija kļūdaini esot uzskatījusi, ka *E.ON Energie* ir vainojama par trešo personu rīcību, un ka šajā lietā nevarot būt runas par neuzmanību, jo uzkopšanas sabiedrības darbiniece neesot varējusi zināt, ka tā ir īstenojusi apzīmogojuma pārplēšanas materiālo elementu. Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka *E.ON Energie* argumenti, atbilstoši kuriem atslēgu turētāji attiecīgās telpas durvis neesot atvēruši, neattiecas uz lietu, jo Komisijai nav pienākuma pierādīt, ka aizzīmogotajā telpā faktiski ticis iekļūts. Otrkārt, Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka atbilstoši neapstrīdētajiem apstrīdētā lēmuma

101. un 103. punktā norādītajiem konstatējumiem apzīmogojuma pārplēšanas brīdī ēkā atradās tikai *E.ON Energie* autorizētas personas un ka arguments, ka par šīs sabiedrības darbiniekiem vai pilnvarotām personām būtu uzskatāmi tikai atslēgu turētāji, nevar tikt atbalstīts. Treškārt, tam, ka telpu uzkopšanas sabiedrības darbiniecei nebija zināmas sekas, kādas, iespējams, varēja izrietēt no ar tīrīšanas līdzekli samitrinātas lupatas pārvilkšanas pāri strīdus zīmogam fakta, neesot nozīmes, jo neesot pierādīts, ka durvju tīrīšana ar *Synto* palīdzību būtu faktiski varējusi ietekmēt zīmoga stāvokli. Ceturtkārt, attiecībā uz argumentiem saistībā ar strīdus zīmoga iespējamo novecojušo raksturu Vispārējā tiesa ir norādījusi uz to, ka šie argumenti ir tikuši noraidīti, tai izskatot sesto pamatu.
- 52 Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 276.–297. punktā Vispārējā tiesa ir izskatījusi devīto pamatu attiecībā uz EKL 253. panta un samērīguma principa pārkāpumu, nosakot naudas soda apmēru.
- 53 Pirmkārt, Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka saskaņā ar judikatūru prasība norādīt tiesību akta pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp tā kontekstu, kā arī tiesību normas, kas regulē attiecīgo jomu, un pamatojumā nav obligāti jānorāda visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi. Turpinot, tā ir norādījusi, ka, lai noteiktu *E.ON Energie* uzliktā naudas soda apmēru, Komisija ir pamatojusies uz pārkāpuma smagumu un konkrētajiem lietas apstākļiem, tostarp uz norāžu, ka *E.ON Energie* ir izdarījusi konkurences tiesību normu pārkāpumus, esamību, faktu, ka runa ir par pirmo Regulas Nr. 1/2003 23. panta 1. punkta e) apakšpunkta piemērošanas gadījumu, un nepieciešamību, lai uzliktais naudas sods tomēr varētu garantēt šīs jaunās tiesību normas preventīvo iedarbību.
- 54 Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka, tā kā saistībā ar naudas sodiem, kas tiek uzlikti atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 23. panta 1. punkta e) apakšpunktam, Komisija nav pieņēmusi pamatnostādnes, tai nav bijis pienākuma absolūtās vērtībās vai procentuāli noteikt naudas soda pamatsummu un iespējamās atbildības pastiprinošos vai mīkstinājošos apstākļus. Tādējādi argumentu attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamību, kā arī argumentu, kas ir saistīts ar no šīs [pamatojuma neesamības] izrietošo tiesību uz aizstāvību iespējamo pārkāpumu, Vispārējā tiesa ir norādījusi.
- 55 Otrkārt, saistībā ar argumentu par samērīguma principa pārkāpumu Vispārējā tiesa, atgādinājusi, ka saskaņā ar judikatūru naudas sodi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem, ir atzīmējusi, ka apstrīdētā lēmuma 105.–108. apsvērumā Komisija pamatoti ir norādījusi iemeslus, kuru dēļ aizzīmogojuma pārplēšanas pārkāpums pats par sevi ir sevišķi smags pārkāpums, atsaucoties tostarp uz nepieciešamību ar aizzīmogojuma pārplēšanas gadījumā uzlietajiem naudas sodiem nodrošināt preventīvo iedarbību, lai uzņēmumi nevarētu uzskatīt, ka aizzīmogojumu pārplēšana pārbaudes ietvaros tiem varētu radīt priekšrocības. Tādējādi Komisija esot nevis izmantojusi atbildību pastiprinošus apstākļus, bet gan drīzāk minējusi apstākļus, kas pietiekami pamato preventīva naudas soda uzlikšanu par katru aizzīmogojuma pārplēšanas pārkāpumu.
- 56 Saistībā ar *E.ON Energie* izvirzītajiem atbildību mīkstinājošajiem apstākļiem Vispārējā tiesa tostarp ir uzsvērusi, ka fakts, ka aizzīmogojuma pārplēšana ir izdarīta nevis ar nodomu, bet aiz neuzmanības, nav uzskatāms par atbildību mīkstinājošu apstākli un ka Komisija šajā gadījumā nav balstījusi uz pieņēmumu, ka pārkāpums ticis izdarīts ar nodomu. Vispārējā tiesa tāpat ir nospriedusi, ka Komisijai nav bijis nekāda iemesla informēt *E.ON Energie* par iespējamo drošības plēves “īpašo jutību” un ka fakts, ka neesot bijis iespējams konstatēt, ka no telpas G.505 būtu iznesti dokumenti, tāpat neattiecas uz lietu. *E.ON Energie* izrādītie centieni, īstenojot ekspertīzes un uzdodot jautājumus visiem darbiniekiem, kuru rīcībā ir bijušas atslēgas, tāpat neattiecoties uz lietu, jo šie centieni ir tikuši veikti, *E.ON Energie* īstenojot savas tiesības uz aizstāvību, un tie neesot atvieglājuši Komisijas izmeklēšanu. Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka Komisija pilnībā ir ņēmusi vērā, ka runa ir par pirmo aizzīmogojuma pārplēšanas gadījumu, un ir secinājusi, ka pretēji tam, ko norāda *E.ON Energie*, naudas sods EUR 38 miljonu apmērā, kas atbilst aptuveni 0,14 % no šīs sabiedrības apgrozījuma, attiecībā pret pārkāpumu nevarot tikt uzskatīts par nesamērīgu.

57 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, Vispārējā tiesa devīto pamatu un tādējādi *E.ON Energie* prasību kopumā ir noraidījusi.

Tiesvedība Tiesā

Lietas dalībnieku prasījumi

58 *E.ON Energie* prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu un apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu un apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl *E.ON Energie* ticis piespriests maksāt naudas sodu un atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī apmierināt *E.ON Energie* pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- pakārtoti iepriekšējam prasījumam, atcelt pārsūdzēto spriedumu un nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

59 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pilnībā noraidīt apelācijas sūdzību;
- piespriest *E.ON Energie* atlīdzināt šajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Mutvārdu procesa atkārtota sākšana

60 Ar 2012. gada 26. jūnija vēstuli Komisija lūdza atkārtoti sākt mutvārdu procesu. Lai pamatotu savu lūgumu, Komisija norādīja, ka nepiekrīt ģenerālvokāta saistībā ar apelācijas sūdzības sesto pamatu ieņemtajai nostājai, un apgalvoja, ka daži jautājumi, ko viņš šajā ziņā ir izvirzījis, esot jauni, no kā izrietot, ka šajā lietā nav ticis ievērots sacikstes princips.

61 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 61. pantu Tiesa var pēc savas ierosmes vai pēc ģenerālvokāta priekšlikuma, vai arī pēc lietas dalībnieku lūguma izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta vai arī ka lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki nav apsprieduši (skat. 2009. gada 3. marta spriedumu lietā C-205/06 Komisija/Austrija, Krājums, I-1301. lpp., 13. punkts, un 2012. gada 6. septembra spriedumu lietā C-262/10 *Döhler Neuenkirchen*, 30. punkts).

62 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 252. panta otro daļu ģenerālvokāta pienākums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus par lietām, kurās atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta iesaistīšanās. Šajā ziņā Tiesai nav saistoši nedz ģenerālvokāta secinājumi, nedz šo secinājumu pamatojums (skat. 2010. gada 11. novembra spriedumu lietā C-229/09 *Hogan Lovells International*, Krājums, I-11335. lpp., 26. punkts). Tādējādi viena lietas dalībnieka nepieņemšana ģenerālvokāta secinājumiem, lai kādi arī būtu viņa šajos secinājumos aplūkoti jautājumi, pati par sevi nevar būt mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu pamatojošs iemesls.

63 Tādējādi, tā kā Tiesa, uzklusījusi ģenerālvokāta secinājumus, uzskata, ka tā ir pietiekami informēta, lai izspriestu lietu, un lieta nav jāizskata, pamatojoties uz argumentiem, kuri nav tikuši apspriesti starp lietas dalībniekiem, tā norāda, ka Komisijas lūgums atkārtoti sākt mutvārdu procesu ir jānoraida.

Par apelācijas sūdzību

- 64 Vispirms ir jāatgādina, ka vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un novērtēt faktus un principā pārbaudīt pierādījumus, ar kuriem Vispārējā tiesa ir pamatojusi šos faktus. Ja šie pierādījumi ir atbilstoši iegūti un ir ievēroti vispārīgie tiesību principi, kā arī piemērojami procesuālie noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu, iesniegto pierādījumu vērtējums Vispārējai tiesai ir jāveic vienīgi pašai. Tādēļ šis vērtējums, ja vien šie pierādījumi nav sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir jāizskata Tiesai (2009. gada 3. septembra spriedums lietā C-535/06 P *Moser Baer India/Padome*, Krājums, I-7051. lpp., 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 65 Turpretim, ja Vispārējā tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, Tiesa ir kompetenta īstenot savu pārbaudi, ciktāl Vispārējā tiesa ir kvalificējusi šo faktu juridisko dabu un ir noteikusi no tiem izrietošas tiesiskās sekas (1994. gada 1. jūnija spriedums lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi u.c.*, *Recueil*, I-1981. lpp., 49. punkts).

Par pirmo pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadali, kā arī nevainīguma prezumpcijas principa un Savienības tiesību juridiskās maksimas in dubio pro reo pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 66 *E.ON Energie* uzskata, ka, pārsūdzētā sprieduma 48. punktā atzinusi, ka Komisijai ir jāsniedz tās konstatēto pārkāpumu pierādījumi, Vispārējā tiesa tā 55. punktā esot apvēršusi pierādīšanas pienākumu, nospriežot, ka, ciktāl Komisija ir iesniegusi tiešus pierādījumus par kādu apstākli, tieši attiecīgajiem uzņēmumiem pēc tam ir jāpierāda šo pierādījumu nepietiekamība. Saskaņā ar *E.ON Energie* viedokli Vispārējā tiesa tostarp neesot ņēmusi vērā faktu, ka pierādījums, ko veido tāda aizzīmogojuma pārplēšana, kurš neapstrīdami esot ticis glabāts ilgāk par tā glabāšanas termiņu, neesot pietiekami precīzs un līdz ar to principā pietiekams pierādījums, lai pierādītu pārkāpuma esamību. It īpaši tā apšaubā 1999. gada 8. jūlija sprieduma lietā C-235/92 P *Montecatini/Komisija* (*Recueil*, I-4539. lpp.) piemērošanu pēc analogijas, uzskatot, ka aizzīmogojuma pārplēšana – pretēji dokumentāram pierādījumam – esot nevis tiešs un pietiekams pierādījums, bet gan šaubīgs pierādījums. Turklāt pierādījumi, uz kuriem ir pamatojusies Vispārējā tiesa, esot bijuši vienīgi netieši pierādījumi.
- 67 *E.ON Energie* turklāt uzskata, ka neskaidrība attiecībā uz konkrēti šajā lietā izmantotā aizzīmogojuma piemērotību esot attiecināma uz Komisiju, jo tā esot izmantojusi zīmogu, kurš ticis glabāts ilgāk par tā glabāšanas termiņu, un tā neesot nodrošinājusi pierādījumus pirms durvju atvēršanas. Savā replikas rakstā tā piebilst, ka šī apstākļa dēļ aizzīmogojums esot ticis nepareizi uzlikts, jo, lai tas būtu pareizi uzlikts, esot jābūt ievērotiem ražotāja izstrādājuma tehniskajā specifikācijā iekļautajiem norādījumiem. Pierādījumu iesniegšanas neiespējamība, ko izraisījusi Komisijas rīcība, nedrīkstot *E.ON Energie* radīt kaitējumu. Šis apstāklis līdz ar to apvēršot pierādīšanas pienākumu, un līdz ar to Vispārējai tiesai esot bijis jāizvirza prasība, lai Komisija pierāda, ka aizzīmogojums ir ticis uzlikts pareizi un ir normāli funkcionējis, tā vietā, lai izvirzītu prasību *E.ON Energie* pierādīt pretējo, kā tas esot ticis izdarīts pārsūdzētā sprieduma 170. punktā. *E.ON Energie* uzsver, ka pirmais pamats esot pieņemams, jo pierādīšanas pienākuma sadale esot tiesību jautājums, un, ja nebūtu pieļauta šajā pamatā norādītā kļūda tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa, iespējams, būtu nonākusi pie atšķirīga šajā lietā aplūkojamo faktu vērtējuma. Tātad *E.ON Energie* Tiesā neapstrīdot Vispārējās tiesas veiktos faktu konstatējumus kā tādus.
- 68 Komisija uzskata, ka jautājums, vai tā ir sniegusi aizzīmogojuma pārplēšanas pierādījumus, attiecoties uz Vispārējās tiesas veikto pierādījumu novērtējumu, kuras kontrolei, ko veic Tiesa, esot jānorisinās šaurās robežās. Tā kā *E.ON Energie* šajā ziņā neesot norādījusi uz pierādījumu sagrozīšanu, pirmais

pamats esot nepieņemams. Turklāt apgalvojums, kas pirmo reizi un tādējādi novēloti esot izteikts replikas rakstā, ka strīdus zīmogs tā novecošanas dēļ esot nepareizi uzlikts, nevarot būt *E.ON Energie* vēlamās pierādīšanas pienākuma apvēršanas pamats.

- 69 Turklāt, kā Vispārējā tiesa esot norādījusi pārsūdzētā sprieduma 53.–55. punktā, attiecībā uz pierādījumiem piemērojamās prasības esot atkarīgas no Komisijas pārkāpuma pierādīšanai sniegto pierādījumu rakstura. Komisija norāda, ka, ja saskaņoto darbību jomā tā pamatojas tikai uz apsvērumiem saistībā ar rīcības tirgū saskaņoto raksturu un šajā ziņā prezumē, ka tas nevar tikt izskaidrots citādi kā ar saskaņošanu, kas ir notikusi starp attiecīgajiem uzņēmumiem, šiem uzņēmumiem, lai atspēkotu apsūdzību, esot pietiekami pierādīt apstākļus, kas sniedz atšķirīgu faktu skaidrojumu. Turpretim, ja Komisija var norādīt uz dokumentiem, no kuriem izriet, ka novērotā rīcība ir saskaņošanas rezultāts, situācija esot citāda, un šajā gadījumā nepietiekot ar to, ka attiecīgie uzņēmumi sniedz alternatīvu Komisijas konstatēto faktu skaidrojumu. Šajos apstākļos tiem esot jāapstrīd šo faktu, kas ir pierādīti ar Komisijas sniegtajiem pierādījumiem, esamība.
- 70 Komisija uzskata, ka gan jautājums, vai tā ir izpildījusi savu pienākumu sniegt sākotnējo pierādījumu, izmantojot tiešos pierādījumus, gan arī jautājums, vai uzņēmums ir sniedzis pierādījumus par pretējo, attiecoties uz pierādījumu novērtējumu. Turklāt, ņemot vērā strīdus zīmoga ražotāja sniegtās norādes, šajā lietā esot runa par parasto funkcionējoša zīmoga uzlikšanas situāciju, no kā izrietot, ka *E.ON Energie*, lai pamatotu savu apgalvojumu par viltus pozitīvo reakciju, esot jāsniedz pierādījumi par pretējo. Komisija uzskata, ka, sniedzot izklāstu attiecībā uz pierādījumu jomā piemērojamajām prasībām, *E.ON Energie* vēloties novērst Tiesas uzmanību no fakta, ka tai nekad neesot izdevies nopietni apšaubīt ražotāja aprakstīto, Komisijas praksē apstiprināto un tehniskā eksperta *Kr.* pārbaudīto strīdus zīmoga funkcionēšanas spēju.

Tiesas vērtējums

- 71 Ir jāatgādina, ka konkurences tiesību jomā, kā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 48. punktā, gadījumā, ja pastāv strīds par pārkāpuma esamību, Komisijai ir jāsniedz tās konstatēto pārkāpumu pierādījumi un ir jāiesniedz tādi pierādījumi, kas juridiski pietiekami pierāda pārkāpumu veidojošo faktu esamību (1998. gada 17. decembra spriedums lietā C-185/95 P *Baustahlgewebe*/Komisija, *Recueil*, I-8417. lpp., 58. punkts, kā arī 2004. gada 6. janvāra spriedums apvienotajās lietās C-2/01 P un C-3/01 P *BAI* un Komisija/*Bayer*, *Recueil*, I-23. lpp., 62. punkts).
- 72 Turklāt, ja tiesai ir šaubas, tās ir jāinterpretē par labu uzņēmumam, kuram ir adresēts lēmums, ar ko ir konstatēts pārkāpums (šajā ziņā skat. Tiesas 1978. gada 14. februāra spriedumu lietā 27/76 *United Brands* un *United Brands Continentaal*/Komisija, *Recueil*, 207. lpp., 265. punkts). Nevainīguma prezumpcija ir vispārīgs Savienības tiesību princips, kas šobrīd ir nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta 1. punktā.
- 73 No Tiesas judikatūras izriet, ka procesos par uzņēmumiem piemērojamo konkurences tiesību normu pārkāpumiem, kuru rezultātā var tikt uzlikti naudas sodi un kavējuma naudas, ir piemērojams nevainīguma prezumpcijas princips (šajā ziņā skat. 1999. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-199/92 P *Hüls*/Komisija, *Recueil*, I-4287. lpp., 149. un 150. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Montecatini*/Komisija, 175. un 176. punkts).
- 74 Protams, ja Komisija, pamatojoties uz pieņēmumu, ka konstatētos faktus nevar izskaidrot citādi kā ar pret konkurenci vērstas rīcības esamību, konstatē konkurences tiesību normu pārkāpumu, Savienības tiesai attiecīgais lēmums ir jāatceļ tad, ja attiecīgie uzņēmumi izvirza argumentāciju, kas sniedz atšķirīgu Komisijas konstatēto faktu skaidrojumu un kas tādējādi ļauj ticamu faktu izskaidrojumu, kuru Komisija izmantojusi, lai secinātu par pārkāpuma esamību, aizstāt ar citu ticamu izskaidrojumu. Šajā gadījumā nevar tikt uzskatīts, ka Komisija ir sniegusi konkurences tiesību pārkāpuma esamības pierādījumu (šajā ziņā skat. 1984. gada 28. marta spriedumu apvienotajās lietās 29/83 un 30/83

Compagnie royale asturienne des mines un *Rheinzink*/Komisija, *Recueil*, 1679. lpp., 16. punkts, kā arī 1993. gada 31. marta spriedumu apvienotajās lietās C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 un no C-125/85 līdz C-129/85 *Ahlström Osakeyhtiö* u.c./Komisija, *Recueil*, I-1307. lpp., 126. un 127. punkts).

- 75 Tomēr Tiesa ir nospriedusi arī, ka, ja Komisija ir varējusi pierādīt, ka uzņēmums ir piedalījies uzņēmumu sanāksmēs, kurām acīmredzami ir bijis pret konkurenci vērstš mērķis, Vispārējā tiesa pamatoti ir varējusi uzskatīt, ka šim pēdējam minētajam ir jāsniedz cits šo sanāksmju satura skaidrojums. Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa nav nedz nepamatoti apvērsusi pierādīšanas pienākumu, nedz pārkāpusi nevainīguma prezumpciju (iepriekš minētais spriedums lietā *Montecatini*/Komisija, 181. punkts).
- 76 Līdzīgi pārsūdzētā sprieduma 56. punktā Vispārējā tiesa pamatoti ir norādījusi, ka, ja Komisija pamatojas uz pierādījumiem, kas principā ir pietiekami, lai pierādītu pārkāpuma esamību, attiecīgajam uzņēmumam nepietiek ar norādi uz iespēju, ka pastāv apstākļi, kas varētu ietekmēt minēto pierādījumu pierādījuma spēku, lai Komisija uzņemtos pierādīšanas pienākumu, ka pierādījumu pierādījuma spēku šis apstākļi nav varējis ietekmēt. Tieši pretēji, izņemot gadījumus, kad attiecīgais uzņēmums šādu pierādījumu nevar sniegt pašas Komisijas rīcības dēļ, attiecīgajam uzņēmumam juridiski pietiekami ir jāpierāda, pirmkārt, apstākļa, uz ko tas norāda, esamība un, otrkārt, ka ar šo apstākli tiek apstrīdēts pierādījumu, uz ko balstās Komisija, pierādījuma spēks.
- 77 Šajā lietā *E.ON Energie* Vispārējai tiesai pārmet, ka iepriekš minētā sprieduma lietā *Montecatini*/Komisija 181. punktu tā pēc analogijas esot piemērojusi apzīmējuma pārplēšanas gadījumam, kuru tā esot izskatījusi lietā, kurā tika pieņemts pārsūdzētais spriedums.
- 78 Ciktāl *E.ON Energie* apstrīd iespēju veikt šo piemērošanu pēc analogijas, ir jākonstatē, ka nedz pārsūdzētā sprieduma 55. un nākamajos punktos, nedz 170. punktā Vispārējā tiesa šajā ziņā nav pieļāvusi nevienu kļūdu tiesību piemērošanā. Tā kā, pamatojoties uz pierādījumu kopumu, tostarp aizzīmogojuma pārplēšanas protokolu, Komisija bija konstatējusi aizzīmogojuma pārplēšanu, Vispārējā tiesa, pēc analogijas piemērojot iepriekš minēto spriedumu lietā *Montecatini*/Komisija, pamatoti varēja uzskatīt, ka *E.ON Energie* bija jāsniedz pierādījumi, lai apstrīdētu šo konstatējumu, un, šādi rīkojoties, tā nav nedz nepamatoti apvērsusi pierādīšanas pienākumu, nedz pārkāpusi nevainīguma prezumpcijas principu.
- 79 Ciktāl pirmajā pamatā *E.ON Energie* vēlas izsecināt argumentāciju no strīdus zīmoga glabāšanas termiņa pārsniegšanas, ir pietiekami konstatēt, ka tā apstrīd Vispārējās tiesas saistībā ar dažādiem sniegtajiem pierādījumiem veiktos faktu konstatējumus. Šajā ziņā atbilstoši šī sprieduma 64. un 65. punktā minētajai judikatūrai tās argumentācija tādējādi ir nepieņemama.
- 80 Runājot par argumentu attiecībā uz iespējamo neskaidrību, kas esot attiecināma uz Komisiju, saistībā ar šajā lietā konkrēti izmantotā strīdus zīmoga pienācīgu funkcionēšanu ir jāatgādina, kā ir norādīts šī sprieduma 76. punktā, ka uzskatot, ka izņemot gadījumu, kad attiecīgais uzņēmums nevar sniegt pierādījumu pašas Komisijas rīcības dēļ, pierādīšanas pienākums gulstas uz *E.ON Energie*, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nevienu kļūdu tiesību piemērošanā. Uzdodot atbilstošu tiesību jautājumu, Vispārējā tiesa, pamatojoties uz tai sniegtajiem pierādījumiem, pārsūdzētā sprieduma 57.–63., 99.–124. un 134.–156. punktā ir nospriedusi, ka neskaidrība, kas būtu attiecināma uz Komisiju, nav konstatēta, no kā izriet, ka pierādīšanas pienākums faktiski bija *E.ON Energie*. Ciktāl *E.ON Energie* apstrīd šo Vispārējās tiesas veikto faktu vērtējumu, tās argumentācija atbilstoši šī sprieduma 64. un 65. punktā minētajai judikatūrai ir nepieņemama.
- 81 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, piemērojot pierādīšanas pienākumu regulējošos principus

Lietas dalībnieku argumenti

- 82 *E.ON Energie* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot ievērojusi tai saistošo pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā esot veikusi kļūdainu juridisko kvalifikāciju. Tā uzskata, ka, apvēršot pierādīšanas pienākumu, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi strīdus zīmoga pierādījuma spēka “apstrīdēšanas” kritēriju, uz kuru tā pati esot vispirms norādījusi pārsūdzētā sprieduma 56. punktā, jo šī sprieduma 202. un 203. punktā tā esot prasījusi tiešas “cēloņsakarības” starp šī zīmoga glabāšanas termiņa pārsniegšanu un viltus pozitīvās reakcijas rašanos pierādījumu. *E.ON Energie* uzskata, ka pretrunīgais un nepietiekamais attiecīgā pamatojuma raksturs radot tiesību jautājumu un otrais pamats tādējādi esot pieņemams.
- 83 Komisija uzskata, ka šis pamats esot nepieņemams, jo *E.ON Energie* norādot nevis uz pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, kas esot skaidrs, bet vienīgi uz Vispārējās tiesas veikto pierādījumu vērtējumu. Katrā ziņā tas esot nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 84 Pretēji tam, ko norāda Komisija, otrais pamats ir pieņemams. Ciktāl *E.ON Energie* norāda uz iespējamo pretrunu starp pārsūdzētā sprieduma 56. punktā minēto tiesību normu un minētā sprieduma 202. punktā paredzēto šīs normas īstenošanu, tādējādi apstrīdot argumentācijas, kuru Vispārējā tiesa ir ievērojusi, piemērojot Savienības tiesību normas saistībā ar pierādīšanas pienākumu, saskaņotību, tā izvirza tiesību jautājumu attiecībā uz šo tiesību piemērošanu, ko ir veikusi Vispārējā tiesa (2007. gada 26. aprīļa spriedums lietā C-412/05 P *Alcon/ITSB*, Krājums, I-3569. lpp., 89. punkts).
- 85 Attiecībā uz šī pamata pamatotību, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 37. punktā, ir pietiekami atzīmēt, ka, ja pārsūdzētā sprieduma 56. punktā Vispārējā tiesa ir noteikusi principu, saskaņā ar kuru *E.ON Energie* izvirzītajam apstāklim ir jāliek apšaubīt Komisijas vērtējumā izmantoto pierādījumu pierādījuma spēku, ar to acīmredzami tiek prezumēta cēloņsakarība starp vienu un otru.
- 86 Ar *E.ON Energie* Vispārējā tiesā izvirzīto apstākli, kas saistīts ar strīdus zīmoga glabāšanas termiņa pārsniegšanu, pierādījuma spēks, kāds ir uz šī zīmoga esošajiem uzrakstiem “VOID”, var tikt apšaubīts vienīgi tad, ja ir pierādīts, ka starp minētā zīmoga iespējamajām derīguma termiņa beigām un šo uzrakstu parādīšanos pastāv cēloņsakarība. Tādējādi ir jāsecina, ka, pārsūdzētā sprieduma 202. un 203. punktā prasot šādas saiknes esamību, Vispārējā tiesa nav piemērojusi juridisku kritēriju, kas būtu atšķirīgs no tā, ko tā bija paredzējusi šī sprieduma 56. punktā.
- 87 No minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu – pierādījumu sagrozišanu, tiesiskuma principa un labas pārvaldības principa pārkāpumu, kā arī neloģisku un kļūdainu pamatojuma raksturu saistībā ar strīdus zīmoga uzlikšanas atbilstīguma vērtējumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 88 Ar savu trešo pamatu *E.ON Energie* vairākkārt apstrīd pārsūdzētā sprieduma 102.–115. punktā ietvertu Vispārējās tiesas vērtējumu attiecībā uz strīdus zīmoga uzlikšanas atbilstīgumu.

- 89 Pirmkārt, saistībā ar pierādījumu sagrozīšanu *E.ON Energie* uzsver, ka zīmoga integritāte ietverot kā iekšējos, tā arī ārējos aspektus un ka tikai šos pēdējos minētos varot noteikt, atsaucoties uz protokolu, kas apstiprina pienācīgu zīmoga uzlikšanu. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā šī zīmoga iekšējo integritāti, kas nevarot acīmredzami parādīties uz āru īsajā laika posmā starp tā piestiprināšanu un brīdi, kad pārbaudes grupa pameta telpas. Neņemot vērā šādu elementu, Vispārējā tiesa līdz ar to esot pārkāpusi tiesiskuma principu, kā arī labas pārvaldības principu, jo tā nevarēja tikai ar acīm novērtēt Komisijas rīcības atbilstošo raksturu.
- 90 Turklāt Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumu, ko veido aizzīmogošanas ar strīdus zīmogu protokols, piešķirot tam deklaratīvu saturu, kura tam neesot, pārsūdzētā sprieduma 104. punktā pieņemot, ka protokols esot uzskatāms par pietiekamu atbilstoša šī zīmoga uzlikšanas rakstura pierādījumu. Turklāt, pārsūdzētā sprieduma 115. punktā nospriežot, ka zīmogs “tātad bija piestiprināts telpas G.505 durvīm un to rāmim un ka tas bija neskarts tādā ziņā, ka brīdī, kad pārbaudes grupa atstāja prasītājas ēku, uz tā nebija redzami uzraksti “VOID””, Vispārējā tiesa esot izmantojusi norobežošanas kritērijus, kuriem attiecībā uz strīdus zīmoga iekšējo piemērotību savas funkcijas pildīšanai neesot nozīmes. Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi loģikas likumus.
- 91 Otrkārt, *E.ON Energie* pārmet Vispārējai tiesai, ka savu vērtējumu tā esot balstījusi uz Komisijas un *Bundeskartellamt* inspektoru paziņojumiem par šī zīmoga uzlikšanu. Šiem paziņojumiem neesot nozīmes, ciktāl šie inspektori neesot varējuši novērtēt iekšējo strīdus zīmoga integritāti.
- 92 Treškārt, *E.ON Energie* apstiprina, ka tai neesot bijusi iespēja nedz gūt informāciju par drošības plēves īpašo jutību, nedz arī šī iemesla dēļ pārbaudīt konkrētās tās īpašības. Šajā kontekstā, pārsūdzētā sprieduma 105. punktā, atsaucoties uz apstrīdētā lēmuma 51. apsvērumu, norādot, ka *E.ON Energie* esot uzskatāma par tādu, “kam šādu uzrakstu [t.i., apzīmējumu “VOID”] nozīmīgums [...] bija pilnībā skaidrs”, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu pamatojumā. *E.ON Energie* uzskata, ka nevarot tikt izslēgts, ka slēpts strīdus zīmoga trūkums vai iepriekšējs bojājums ir varējis parādīties tikai vēlāk vai ka šī zīmoga funkcionēšanas nezināšanas dēļ personas nav veltījušas pietiekamu uzmanību tā ārējai integritātei.
- 93 Komisija uzskata, ka ar trešo pamatu *E.ON Energie* patiesībā vēloties apšaubīt Vispārējās tiesas veikto faktu konstatējumus, tādēļ šis pamats esot nepieņemams.

Tiesas vērtējums

- 94 Attiecībā uz apgalvojumiem par pierādījumu sagrozīšanu, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 50. punktā, ir jānosaka atšķirība starp Vispārējās tiesas vērtējuma daļu par strīdus zīmoga integritāti un daļu saistībā ar vērtību, kāda ir protokolam par šī zīmoga piestiprināšanu.
- 95 Ciktāl *E.ON Energie* apšaubā Vispārējās tiesas vērtējumu attiecībā uz strīdus zīmoga integritāti, ir jānorāda, ka tā izvirza savu zīmoga izmaiņu neesamības definīciju, saistībā ar kuru tā lūdz Tiesu pārbaudīt Vispārējās tiesas veikto pierādījumu novērtējumu.
- 96 Tomēr jautājums, vai strīdus zīmogs var tikt uzskatīts par izmainījušos, ir nevis pierādījumu sagrozīšanas, bet gan faktu jautājums. Tātad *E.ON Energie* patiesībā apstrīd faktu vērtējumu attiecībā uz strīdus zīmoga nevainojamo raksturu, ko Vispārējā tiesa ir veikusi, pamatojoties uz tai sniegtajiem pierādījumiem. No tā izriet, ka saskaņā ar šī sprieduma 64. punktā minēto judikatūru šie apgalvojumi šīs apelācijas sūdzības kontekstā ir nepieņemami.
- 97 Turklāt *E.ON Energie* nepaskaidro, kā Vispārējā tiesa tās veiktā faktu vērtējuma dēļ būtu pārkāpusi tiesiskuma un labas pārvaldības principus. Tātad šie argumenti tāpat ir jānorāda.

- 98 Saistībā ar iespējamo aizzīmogošanas protokola sagrozišanu ir jāatzīmē, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 56. punktā, ka, kamēr nav sniegts pierādījums par pretējo, šis pierādījums pierāda pienācīgu zīmoga uzlikšanu, kā arī to, ka tas bija piestiprināts telpas G.505 durvīm, kas ir apstākļi, kurus Komisijas un *Bundeskartellamt* pārstāvji ir konstatējuši 2006. gada 29. maija vakarā. Ar *E.ON Energie* šajā ziņā sniegto argumentāciju netiek parādīta neviena materiālā neprecizitāte interpretācijā, ko Vispārējā tiesa ir veikusi attiecībā uz minēto protokolu, un netiek minēts neviens apstāklis, kas pierādītu, ka tajā būtu ietverti neprecīzi konstatējumi vai paziņojumi.
- 99 Tādējādi apgalvojumi attiecībā uz aizzīmogošanas ar strīdus zīmogu protokola sagrozišanu ir jānoraida kā nepamatoti.
- 100 Saistībā ar pārmetumu, ko *E.ON Energie* izsaka Vispārējai tiesai, kritizējot inspektoru deklarāciju atbilstību, jo tie, kā tiek apgalvots, neesot bijuši spējīgi novērtēt minētā zīmoga iekšējo integritāti, ir jāatgādina, kā jau ir norādīts šī sprieduma 95. punktā, ka, šādi rīkojoties, *E.ON Energie* ir vēlējusies likt pieņemt pašas *E.ON Energie* izteikto zīmoga izmaiņu neesamības definīciju. Tomēr, kā Tiesa ir nospriedusi šī sprieduma 96. punktā, jautājums, vai strīdus zīmogs var tikt uzskatīts par izmainījušos, ir fakts jautājums, kas ietilpst vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē.
- 101 Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 64. punktā norādīto judikatūru Vispārējā tiesa ir vienīgā instance, kuras kompetencē ir veikt tai iesniegto pierādījumu vērtējumu, ciktāl pierādījumi, ar ko tā ir pamatojusi faktus, ir atbilstoši iegūti un ir ievēroti vispārīgie tiesību principi, kā arī piemērojamie procesuālie noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu (šajā ziņā skat. arī 2007. gada 10. maija spriedumu lietā *C-328/05 P SGL Carbon/Komisija*, Krājums, I-3921. lpp., 41. punkts un tajā minētā judikatūra). Taču ar savu argumentāciju attiecībā uz inspektoru deklarāciju atbilstību *E.ON Energie* vēlas apstrīdēt vērtību, ko šiem pierādījumiem ir piešķirusi Vispārējā tiesa. Tādējādi šī argumentācija ir jānoraida kā nepieņemama.
- 102 Visbeidzot, *E.ON Energie* izteiktais arguments attiecībā uz iespējamo kļūdu pamatojumā nav iedarbīgs, jo tas attiecas uz Vispārējās tiesas argumentācijas apsvērumu, kas ir izteikts tikai pilnības labad. Pārsūdzētā Vispārējās tiesas sprieduma 105. punktā izteiktais apgalvojums, ka *E.ON Energie* “[apzīmējumu “VOID”] nozīmīgums [...] bija pilnībā skaidrs”, kas ir šī argumenta priekšmets, iekļaujas argumentācijā, kuras pamatā ir *E.ON Energie* iebildumu attiecībā uz strīdus zīmoga piestiprināšanu pirms šo uzrakstu parādīšanās neesamība; ar šo argumentāciju tiek vienīgi apstiprināti secinājumi, kurus Vispārējā tiesa ir izdarījusi, pamatojoties uz citiem pierādījumiem.
- 103 No iepriekš minētā izriet, ka trešais pamats ir pilnībā jānoraida.

Par ceturto pamatu – pamatojuma iespējami neloģisko raksturu saistībā ar argumenta par strīdus zīmoga maksimālā glabāšanas termiņa pārsniegšanu vērtējumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 104 *E.ON Energie* norāda uz pamatojuma trūkumu, kas ir saistīts ar iespējamo loģikas likumu pārkāpumu. Tā uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 203. punktā Vispārējā tiesa no labas zīmogu, kas ir tikuši izmantoti saistībā ar citiem *E.ON Energie* ēkā veiktajiem apzīmogošanas gadījumiem, funkcionēšanas esot izdarījusi loģiski neizskaidrojamu secinājumu, atbilstoši kuram arī strīdus zīmogam esot bijis jāfunkcionē pareizi. Tieši masveidīgas ražošanas iezīme esot tāda, ka konkrēta nepilnība rada trūkumus tikai atsevišķos izstrādājumos. Komisija neesot pierādījusi, ka visi zīmogi no vienas partijas ir bijuši bez trūkumiem. Turklāt šajā lietā esot konstatēts, ka citi apzīmogošanas gadījumi ir tikuši veikti nevis attiecībā uz durvīm, ko veido skaņu izolējoši paneļi un rāmis no elektriski oksidēta alumīnija, bet gan trim dokumentu skapjiem. *E.ON Energie* precizē, ka tā apstrīdot nevis Vispārējās tiesas veiktos faktu vērtējumus, bet gan iekšējo veikto konstatējumu loģiku.

- 105 Komisija uzskata, ka ceturtais pamats esot nepieņemams, jo *E.ON Energie* esot aprobežojusies ar Vispārējās tiesas faktu konstatējumu apstrīdēšanu, un ka tas katrā ziņā esot nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 106 Ciktāl pārsūdzētā sprieduma 203. punktā Vispārējā tiesa ir pamatojusies uz faktu, ka visi attiecīgie zīmogi ir bijuši no vienas partijas, runa ir par faktu konstatējumu, ko atbilstoši šī sprieduma 64. un 65. punktā minētajai judikatūrai *E.ON Energie*, ja nepastāv faktu sagrozišanas gadījums, nevar apstrīdēt Tiesā.
- 107 Saistībā ar argumentāciju, kuras ietvaros *E.ON Energie* pamatojas uz iespējamām atšķirībām starp virsmām, uz kurām ir tikuši uzlikti attiecīgie zīmogi, ir jānorāda, ka tā neapstrīd pārsūdzētā sprieduma 122. punktā izteikto tiešo konstatējumu, ka atbilstoši ražotāja norādēm, kuras ir apstiprinājušas Komisijas ekspertu veiktās pārbaudes, izmantotā zīmoga veids “ir piemērots praktiski visiem materiāliem”. Šajos apstākļos šī argumentācija nav iedarbīga, jo tajā netiek ņemts vērā Vispārējās tiesas argumentācijas pamatā esošais galvenais elements, un tādējādi ar to šis pamatojums nevar tikt apstrīdēts.
- 108 Visbeidzot, ir jāpiebilst, ka Komisija pamatoti ir norādījusi, ka, ja uzņēmums varētu apstrīdēt zīmoga pierādījuma spēku, norādot vienīgi uz iespēju, ka tajā ir trūkumi, Komisijai nebūtu nekādu iespēju izmantot zīmogus. Tādējādi šāda argumentācija, ko neapstiprina pierādījumi, kas pierādītu strīdus zīmogu skarošo trūkumu esamību, nevar būt iedarbīga.

Par piekto pamatu – pierādījumu sniegšanas nelikumībām, principa in dubio pro reo pārkāpumu un iespējamām pretrunām saistībā ar strīdus zīmoga stāvokļa vērtējumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 109 *E.ON Energie* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pārkāpusi likumīgai pierādījumu sniegšanai piemērojamus noteikumus un loģikas likumus, kā arī principu *in dubio pro reo*. It īpaši Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 146. punktā kā neiedarbīgu noraidot argumentu attiecībā uz uzrakstu “VOID” uz durvju rāmja stāvokli, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Šādi rīkojoties, tā esot nonākusi pretrunā tās pašas konstatējumiem, kā arī neapstrīdētajam Komisijas izklāstam. *E.ON Energie* uzskata, ka no pašas Komisijas izklāsta izrietot, ka katrai zīmoga atkārtotai piestiprināšanai ir jāizraisa burtu bojāšanās, no kā izrietot, ka neskartu uzrakstu “VOID” esamība pierāda, ka zīmoga noņemšana un tam sekojoša atkārtota piestiprināšana varot tikt izslēgta. Ja viltus pozitīvā reakcija uz strīdus zīmoga daļas, kas bija piestiprināta durvju rāmim, nevarot tikt izslēgta, tad atbilstoši *in dubio pro reo* esot uzskatāms, ka līdzīga situācija var būt saistībā ar zīmoga daļu, kura bija piestiprināta durvju panelim, un tas arī ļaujot iebilst pret konstatējumu, ka uzrakstu “VOID” parādīšanās uz strīdus zīmoga vai vismaz uz tā daļas visos gadījumos nozīmējot, ka minētais zīmogs ir ticis pārplēsts un uzlīme ir tikusi pārvietota.
- 110 Turklāt ar to, ka Vispārējā tiesa šajā ziņā nav uzdevusi veikt pierādījumu savākšanas pasākumus, esot pārkāpti likumīgai pierādījumu sniegšanai piemērojamie noteikumi. Šajā ziņā *E.ON Energie* uzsver, ka jautājums, vai noteikts pierādījums ir ticis sniegts likumīgi un ievērojot šajā jomā piemērojamus principus, ieskaitot principu *in dubio pro reo*, esot tiesību jautājums.
- 111 Komisija apstrīd šos argumentus un tostarp uzskata, ka *E.ON Energie* vēloties no jauna apstrīdēt faktu konstatējumus. Tādējādi piektais pamats esot nepieņemams.

Tiesas vērtējums

- 112 Vispirms ir jāatgādina, ka tad, ja, pat nesniedzot argumentāciju, kas būtu konkrēti vērsta uz Vispārējās tiesas spriedumā pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā identificēšanu, apelācijas sūdzībā ir vienīgi atkārtoti pamati un argumenti, kas jau ir tikuši izvirzīti minētajā tiesā, tostarp tie, kas ir pamatoti ar faktiem, kurus tā ir tieši noraidījusi, apelācijas sūdzība ir nepieņemama. Šāda apelācijas sūdzība patiesībā ir lūgums, kas ir vērsts uz to, lai vienkārši pārskatītu Vispārējā tiesā iesniegto prasības pieteikumu, un tas neietilpst Tiesas apelācijas tiesvedībā īstenojamajā kompetencē (2004. gada 7. janvāra spriedums apvienotajās lietās C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P *Aalborg Portland* u.c./Komisija, *Recueil*, I-123. lpp., 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 113 Savukārt, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Vispārējās tiesas veikto Savienības tiesību interpretāciju vai piemērošanu, apelācijas tiesvedībā var no jauna tikt izskatīti pirmajā instancē pārbaudītie tiesību jautājumi. Ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu šādi pamatot savu apelāciju ar pamatiem un argumentiem, kas jau tikuši izmantoti Vispārējā tiesā, minētā apelācijas tiesvedība daļēji zaudētu savu jēgu (2007. gada 18. janvāra spriedums lietā C-229/05 P *PKK* un *KNK/Padome*, Krājums, I-439. lpp., 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 114 Šajā lietā, lai gan *E.ON Energie* norāda uz *in dubio pro reo* principa pārkāpumu, kā arī iespējamām pretrunām pamatojumā, vienīgais izskaidrojums, ko tā izvirza, lai pamatotu šos apgalvojumus, patiesībā ir vērsts uz faktu konstatējumu, ko Vispārējā tiesa ir veikusi, pamatojoties uz tai sniegtajiem pierādījumiem, apstrīdēšanu. Tātad tā neizskaidro kļūdas tiesību piemērošanā, kuras esot pieļautas Vispārējās tiesas vērtējumā, un neapstrīd Vispārējās tiesas veikto Savienības tiesību interpretāciju vai piemērošanu.
- 115 Saistībā ar pierādījumu savākšanas pasākumiem, kuru veikšanu Vispārējā tiesa neesot uzdevusi, ir jāatgādina, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru vienīgi Vispārējā tiesa var lemt par iespējamu nepieciešamību papildināt informāciju, kas tai ir pieejama izskatāmajās lietās. Procesuālo aktu esošais vai neesošais pierādījuma spēks ir daļa no faktu vērtējuma, ko tā veic neatkarīgi un kurš, tāpat saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, izņemot faktu vai pierādījumu sagrozišanas gadījumu, neietilpst Tiesas apelācijas tiesvedībā veicamajā pārbaudē (skat. 1999. gada 4. marta spriedumu lietā C-119/97 P *Ufex* u.c./Komisija, *Recueil*, I-1341. lpp., 66. punkts, kā arī 2001. gada 10. jūlija spriedumu lietā C-315/99 P *Ismeri Europa/Revīzijas palāta*, *Recueil*, I-5281. lpp., 19. punkts).
- 116 Neviena norāde šajā apelācijas sūdzībā neļauj uzskatīt, ka šajā lietā šāds gadījums būtu noticis. Kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 84. punktā, pārsūdzētā sprieduma 146. punktā izteiktais Vispārējās tiesas secinājums, ka nakti no 2006. gada 29. maija uz 30. maiju stridus zīmogs no telpas G.505 durvīm ticis noņemts, ir juridiski pietiekami balstīts uz dažādo pierādījumu, kas ir bijuši tās rīcībā, vērtējumu, kurš izklāstīts minētā sprieduma 136.–145. punktā.
- 117 Tādējādi Vispārējai tiesai nevar tikt pārmests, ka tā nav apmierinājusi *E.ON Energie* lūgumu izdot rīkojumu uzdot veikt papildu pierādījumu savākšanas pasākumus.
- 118 Ņemot vērā iepriekš minēto, piektais pamats ir jānoraida.

Par sesto pamatu – kļūdām tiesību piemērošanā, it īpaši, samērīguma principa pārkāpumu, novērtējot pārkāpuma smagumu un naudas soda apmēru

Lietas dalībnieku argumenti

- 119 *E.ON Energie* norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un, it īpaši, esot pārkāpusi samērīguma principu, savā pārkāpuma smaguma vērtējumā un naudas soda apmēra noteikšanā neņemot vērā apstākli, ka Komisija nebija sniegusi nekādus pierādījumus tam, ka telpas G.505 durvis patiešām būtu tikušas atvērtas vai ka dokumenti būtu tikuši iznesti. Saskaņā ar *E.ON Energie* viedokli tie esot izšķirošie elementi, ciktāl aizzīmogojuma mērķis, kā tas norādīts pārsūdzētā sprieduma 291. punktā, ir novērst jebkādu manipulāciju izdarīšanu ar dokumentiem, kas novietoti aizzīmogotajā telpā. Tā piebilst, ka, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, Vispārējai tiesai līdz ar to esot bijis jāsamazina naudas soda apmērs. Turklāt *E.ON Energie* uzskata, ka, neuzdodot veikt pierādījumu savākšanas pasākumu saistībā ar durvju atvēršanas jautājumu, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz pierādījumu sniegšanai piemērojamajiem noteikumiem.
- 120 *E.ON Energie* tāpat norāda, ka tas, ka Komisija ir izmantojusi zīmogus, kuru glabāšanas termiņš bija beidzies, esot radījis neskaidrības situāciju, kura Vispārējai tiesai, nosakot naudas soda apmēru, esot bijusi jāņem vērā. Šajā ziņā tā pēc analogijas norāda uz 1975. gada 16. decembra spriedumu apvienotajās lietās no 40/73 līdz 48/73, 50/73, no 54/73 līdz 56/73, 111/73, 113/73 un 114/73 *Suiker Unie u.c./Komisija (Recueil, 1663. lpp., 556. punkts)*, kurā Tiesa būtībā esot nospriedusi, ka, nosakot naudas soda apmēru, pārkāpums, kas izriet no zināmas prakses, nevar tikt ņemts vērā, jo nevar tikt izslēgts, ka kāda Komisijas paziņojuma teksts ir varējis likt domāt, ka šāda prakse tomēr ir pieļaujama kā saderīga ar Savienības tiesībām.
- 121 Tātad Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā atbildību mikstinošu apstākli, kas izrietot no tā, ka pati Komisija esot radījusi tādu neskaidru situāciju saistībā ar strīdus zīmoga stāvokli, kura esot varējusi uzvedināt uz kļūdu un kuru neesot bijis iespējams noskaidrot vēlāk. Tiesai, veicot savu pārbaudi apelācijas sūdzības kontekstā, esot jāidentificē un jāņem vērā visi faktori, kuriem ir nozīme, lai novērtētu zināmas rīcības smagumu.
- 122 Komisija apstrīd visus šos argumentus un lūdz Tiesu noraidīt sesto pamatu.

Tiesas vērtējums

- 123 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 261. pantam un Regulas Nr. 1/2003 31. pantam Vispārējai tiesai attiecībā uz Komisijas uzliktajiem naudas sodiem ir neierobežota kompetence.
- 124 Tādējādi Vispārējā tiesa ir pilnvarota papildus vienkāršai šo sankciju tiesiskuma pārbaudei aizstāt Komisijas vērtējumu ar savu vērtējumu un līdz ar to atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto naudas sodu vai noteikto kavējuma naudu (2007. gada 8. februāra spriedums lietā C-3/06 P *Groupe Danone/Komisija, Krājums, I-1331. lpp., 61. punkts* un tajā minētā judikatūra).
- 125 Savukārt, lemjot par tiesību jautājumiem apelācijas sūdzības kontekstā, Tiesa taisnīguma apsvērumu dēļ nedrīkst ar savu vērtējumu aizstāt Vispārējās tiesas vērtējumu, kura, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, lemj par naudas sodu apmēru, kas uzlikti uzņēmumiem par Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumu (šajā ziņā skat. 1995. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-310/93 P *BPB Industries un British Gypsum/Komisija, Recueil, I-865. lpp., 34. punkts*, kā arī 2000. gada 16. novembra spriedumu lietā C-248/98 P *KNP BT/Komisija, Recueil, I-9641. lpp., 54. punkts*).

- 126 Tātad tikai tad, ja Tiesa uzskatītu, ka sankcijas līmenis ir ne vien neatbilstošs, bet arī tādā mērā pārmērīgs, ka tas ir nesamērīgs, tai šajā ziņā būtu jākonstatē kļūda tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa ir pieļāvusi, nosakot neatbilstošu naudas soda apmēru.
- 127 Saistībā ar *E.ON Energie* apgalvojumiem attiecībā uz šajā lietā uzliktā naudas soda iespējami nesamērīgo raksturu Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 294. punktā ir izvirzījusi trīs iemeslus, kuri izskaidro tās lēmumu noteikt naudas sodu EUR 38 miljonu apmērā un kuri attiecas uz, pirmkārt, aizzīmogojuma pārplēšanas sevišķi smago raksturu, otrkārt, *E.ON Energie* apmēru un, treškārt, nepieciešamību nodrošināt pietiekamu naudas soda preventīvo iedarbību.
- 128 Saistībā ar pirmo no šiem iemesliem ir jāatzīmē, kā ir atgādinājis Komisija, ka pārsūdzētā sprieduma 85. un 218. punktā Vispārējā tiesa ir pareizi paskaidrojusi, ka saistībā ar faktu, kas veido aizzīmogojuma pārplēšanu, nav svarīgi, vai aizzīmogotajā telpā kāds faktiski ir vai nav iekļuvis. Regulas Nr. 1/2003 20. panta 2. punkta d) apakšpunkta un 23. panta 1. punkta e) apakšpunkta mērķis ir aizsargāt pārbaudes no draudiem, ko rada vienkāršs fakts, ka aizzīmogojums ir ticis pārplēsts, tādējādi radot šaubas par aizzīmogotajā telpā esošo pierādījumu integritāti.
- 129 Šādā situācijā, pārsūdzētā sprieduma 294. punktā uzskatot, ka pārkāpumam, ko veido aizzīmogojuma pārplēšana, jau pēc tā būtības ir sevišķi smags raksturs, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nevienu kļūdu tiesību piemērošanā, un tādējādi *E.ON Energie* arguments, ka telpas G.505 iespējamās neatvēršanas naktī no 2006. gada 29. maija uz 30. maiju dēļ šis vērtējums esot jāgroza, ir jānoraida.
- 130 Saistībā ar otro no šiem iemesliem attiecībā uz *E.ON Energie* apmēru ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 296. punktā Vispārējā tiesa, lai novērtētu naudas soda samērīgumu attiecībā pret šo apmēru, ir norādījusi, ka šim uzņēmumam uzliktais naudas sods EUR 38 miljonu apmērā atbilst 0,14 % no tā gada apgrozījuma. Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka šo procentuālo lielumu, kas bija norādīts jau apstrīdētā lēmuma 113. punktā, *E.ON Energie* nav apstrīdējusi nedz Vispārējā tiesā, nedz Tiesā un ka tādējādi šīs apelācijas sūdzības kontekstā runa ir par konstatētu apstākli.
- 131 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka *E.ON Energie* nav norādījusi nevienu argumentu, lai pierādītu, ka tas, ka Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi šāda naudas soda apmēra noteikšanu, būtu nesamērīgi salīdzinājumā ar uzņēmuma apmēru kā tādu.
- 132 Līdzīgi saistībā ar trešo iemeslu attiecībā uz nepieciešamību nodrošināt pietiekamu naudas soda preventīvo iedarbību ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu gadījumā, ja tiek konstatēts EKL 81. un 82. pantā iekļauto materiālo tiesību normu pārkāpums, Komisija var uzlikt naudas sodu, kura apmērs nepārsniedz 10 % no attiecīgā uzņēmuma kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā. Tādējādi uzņēmums, kas liek šķēršļus Komisijas pārbaudes rīcībai, pārplēšot aizzīmogojumus, ko šī pēdējā minētā ir uzlikusi, lai pārbaudei nepieciešamajā laikā nodrošinātu dokumentu integritāti, varētu izvairīties no šīs sankcijas, liekot pazust Komisijas savāktajiem pierādījumiem, un tādējādi ar naudas soda apmēru, kas ir noteikts, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 1. punktu, tas no šādas rīcības veikšanas ir jāattur. Taču, sākot ar brīdi, kad aizzīmogojuma pārplēšana ir konstatēta, nevar tikt izslēgts, ka šāda rīcība ir tikusi veikta.
- 133 Tātad, ņemot vērā naudas sodu, kas, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, *E.ON Energie* var tikt uzlikts, pieņemot, ka nepieļaujamā prakse būtu tikusi konstatēta, apstrīdētajā lēmumā noteiktais naudas sods EUR 38 miljonu apmērā, ko Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir apstiprinājusi un kas atbilst 0,14 % no *E.ON Energie* gada apgrozījuma, ievērojot nepieciešamību nodrošināt preventīvu iedarbību, nevar tikt uzskatīts par pārmērīgu. Pilnības labad ir jāpiebilst, ka, pārsūdzētā sprieduma 294. punktā norādot trīs minētos iemeslus, kas ir minēti šī sprieduma 127. punktā, Vispārējā tiesa savu nolēmumu, kas ir pieņemts, īstenojot neierobežotu jurisdikciju, attiecībā uz piemērotās sankcijas samērīgumu ir juridiski pietiekami pamatojusi.

- 134 Ņemot vērā iepriekš minēto, visi *E.ON Energie* argumenti attiecībā uz samērīguma principa saistībā ar pārkāpuma smaguma un naudas soda summas vērtējumu iespējamo pārkāpumu ir jānoraida.
- 135 Attiecībā uz *E.ON Energie* argumentiem saistībā ar pierādījumu sniegšanu, ciktāl *E.ON Energie* šajā kontekstā norāda, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāveic pierādījumu savākšanas pasākums, lai noteiktu, vai un, attiecīgajā gadījumā, kā naktī no 2006. gada 29. maija uz 30. maiju telpas G.505 durvis ir tikušas atvērtas, ir jāatgādina, ka saskaņā ar šī sprieduma 115. punktā minēto judikatūru Vispārējā tiesa pati novērtē iespējamu nepieciešamību papildināt informāciju, kas tai ir pieejama izskatāmajās lietās. Šādos apstākļos sestā pamata kontekstā tai nevar tikt pārņemts, ka tostarp pārsūdzētā sprieduma 84.–86. punktā tā ir nolēmusi nepapildināt šo informāciju un tostarp neuzklausi atslēgu turētājus kā lieciniekus, it īpaši ņemot vērā, ka administratīvajā procesā šīs personas jau bija izteikušas ar zvērestu apstiprinātus paziņojumus.
- 136 Attiecībā uz *E.ON Energie* apgalvojumu, ka pati Komisija esot radījusi tādu neskaidru situāciju saistībā ar strīdus zīmoga stāvokli, kura esot varējusi uzvecināt uz kļūdu un kuru neesot bijis iespējams noskaidrot vēlāk, ir jāatzīmē, ka iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Suiker Unie u.c./Komisija*, uz kuru tā šajā kontekstā norāda, izskatāmajā lietā nevar tikt attiecīgi piemērots. Tiesa jau ir noraidījusi visus pamatus, kas ir vērsti uz to, lai apšaubītu Vispārējās tiesas pēc būtības veiktos vērtējumus, tostarp it īpaši pārsūdzētā sprieduma 63. un 199.–203. punktā veikto un tā 290. punktā saistībā ar naudas soda noteikšanu atgādināto vērtējumu, ka strīdus zīmoga glabāšanas termiņa pārsniegšana nav ietekmējusi tā funkcionalitāti. Tātad *E.ON Energie* nebūtu bijis nekāda iemesla iebilst pret strīdus zīmoga izmantošanu, pat ja tai par minēto pārsniegšanu būtu bijis zināms, un šīs informācijas neesamība brīdī, kad zīmogs tika uzlikts, tādējādi nevar tikt uzskatīta par atbildību mīkstinošu apstākli.
- 137 Turklāt ir pietiekami konstatēt, ka ar saviem sestā pamata kontekstā izvirzītajiem argumentiem *E.ON Energie* vēlas panākt faktu vai naudas soda apmēra piemērotā rakstura jaunu vērtējumu. Atbilstoši šī sprieduma 64. un 125. punktā atgādinātajai judikatūrai šādi argumenti ir jānoraida kā nepieņemami.
- 138 No iepriekš minētā izriet, ka sestais pamats un tādējādi apelācijas sūdzība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 139 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt *E.ON Energie* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un šai pēdējai minētajai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) ***E.ON Energie AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]